

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 123**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Man kan säga att jag har varit ett bra grepp, men det var nämligen så att jag när jag blef sjuk. Den var just som om man skulle låta trycka sina första skummigslåna romanidén.

Det är mycket roligt att Schindberg nu skriver om Carl XIV tror du inte att det då skall bli något af. Ja hvad skulle vi säga om han tagit sig till att skriva Johu Klav eller Gösta, jag kan inte hjälpa dig med slutet på Armanicus jag är allt för dumm, då jag inte ser det hela. Det känner du själv du får karaktäret om något behöfs och hvad som behöfs. Det var märkvärdigt att jag tyckte vi strötko det där. men ni gjorde det väl g' där.

Det var mycket fint att jag står på skrifbordet. Det var också mycket roligt för dig med hans kort, det kan jag förstå. Caregno är ju som en saga, jag har ingen annan anledning mig att misstro henne än att jag som vandbo misstror alla sydlandsingar, jag har det i blodet.

Apropo sådant så är det inte en otur för den nye hertigen af Abruzzerna, som såkert uppträdde som en dubbig part däruppe i norr och så skola tre af hans folk fattas. Om han är en påslig man så måtte det vara förfärligt att ha nödgats resa ifrån dem, men det är också en stor föregift idet. Om jag g' löst teckningarna orätte, så är det redan misstänkar och atyggat förtal uppe. Man tror visst att de förölyskad blifvit kortare på grund af orationellt hat. Det är en ryslig otur, då man kunnit en god norr om Pausan.

Det blir märkligt nu och utomför mitt fönster ser jag ett och annat ljus tändas i de små stugorna här ute i återöknan, det tycker jag mycket om att se. Jag vet att bakom ett fönster sitter en gammal snickare, som gör uppfinningar af alla möjliga slags maskiner, och litet längre bort sitter en fattig pastör som har en bonn, han får nog göra uppfinningar han också. Ändå längre bort bor vår vedhuggare som har en så liten stuga men så fin, tapeter och soffor nästan som ett förverk. Och så ända längre bort är det Dickkögen, där sitter Gerda med alla barnen omkring sig och läser högt Ali Baba och de fortis nöfvarna och Yarene är så snälla nu för tiden, han kommer in och sitter hos dem som en nitelig familjefar. Han hör inte på Ali Baba utan läser tidningar, men han är med i alla fall. Och Helena ser på en del af honom mest för hans ögon och han ser det alls inte och det skall bli hans julklapp. —